

விசுவாசிப்பதற்கு

அறைகூவல்

லூக்கா 18ல், ஊடுருவக்கூடிய கேள்வியொன்றை இயேசு கேட்டார்: "... மனுஷகுமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?" (வ. 8).

குழப்பம் மற்றும் அமைதியின்மையுள்ள ஒரு காலத்தில் இன்று நாம் வாழ்கின்றோம். இதைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாது நாம் நமது செய்தித்தாளை எடுத்துப் படிக்கவோ அல்லது வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் கவனிக்கவோ முடிவதில்லை. உலகம் முழுவதிலும் கலகங்கள் மற்றும் புரட்சிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி நாம் படிக்கின்றோம். ஒவ்வொருவரும் கேள்விகள் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள், ஆனால் ஒரு சிலர்தான் பதில்கள் உள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள். "பழையவைகள்" அடிக்கடி வீசியெறியப்பட்டு, அதற்குப் பதில் நிரந்தமற்ற ஒன்று வருகின்றது, இதன் விளைவாக அலங்கோலமான வெற்றிடம் உண்டாகின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு காலகட்டத்தில், மக்கள் ஒரு காலத்தில் தங்களுக்கு நெருக்கமானதாகவும், மிகவும் பிரியமானதாகவும் கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகள் - அவர்களின் விசுவாசமும் உட்பட - தாக்குதலுக்காளாவது தவிர்க்க முடியாததாகும். தேவனிலுள்ள விசுவாசத்தை நேரடியாகத் தாக்குவதை நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். தேவன் வேண்டும் என்ற மாபெரும் தேவை பற்றிய உணர்வு கூட இல்லாத நிலையைப் பலர் அடைந்து விட்ட ஓரிடத்திற்கு மனித குலம் வந்து சேர்ந்து விட்டது.

வேதாகமத்தின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின்மேல் தொடர்ந்து தாக்குதல்கள் செய்யப்படுகின்றன. நவீன விமர்சனப் பள்ளியாளர்கள் வேதாகமத்தில் ஒன்றும் எஞ்சியிராதபடிக்கு அதைச் சீவியெடுத்தெறிகிறார்கள். இயற்கைக்கு மேலான ஏவுதலைப் பற்றி அவர்கள் ஏளனம் செய்கிறார்கள்.

இயேசுவின் தெய்வீகத்தின் மீதும் தாக்குதல்கள் தொடர்கின்றன. இவைகள் மிகவும் நுணுக்கமானவைகள் ஆகும். ஏனென்றால், பலர் இயேசுவை மேலான தீர்க்கதரிசியாக, மேலான போதகராக, மேலான வாழ்வாளராக அல்லது மேலான நபராக மதித்து தங்கள் உதடுகளினால் ஆராதிக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்ட கண்ணோட்டமுள்ளவர்கள், எல்லாம் கூறப்பட்டு செய்யப்பட்டபின்பும்கூட இயேசு கிறிஸ்துவின்முன் முழங்கால்கள் யாவும் முடங்க வேண்டியதாயுள்ள ஜீவாதிபதியாக இருக்கின்றார் என்பதை உணருவதில்லை.

இந்த தேவபக்தியற்ற தன்மையின் நடைமுறை விளைவாக, சரியான

அல்லது தவறான எந்த ஒரு தராதரமும் தாக்கப்பட்டன. மக்கள், “சூழ்நிலை ஒழுக்கவியலை” கண்டு பிடித் தார்கள். அதன் பிறகு எது சரி எது தவறு என்ற விஷயங்களில் தேவனுடைய வார்த்தைகளான வேதாகமம் அல்லது கிறிஸ்துவை நாம் சார்ந்திருக்காது போய்விட்டோம். மனிதர் தம்மைத் தாமே நியாயாதிபதியாக்கிக் கொண்டு “அன்பின் சட்டத்தை” மட்டும் தமது ஒரே சட்டமாக்கிக் கொண்டார்கள்.

ஆகையால் நமது காலத்திற்கு கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் எவ்வளவு பொருத்தமானவைகளாய் இருக்கின்றன! “மனுஷ குமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” (லூக்கா 18:8ஆ).

இந்தப் பாடத்தில் நாம் ஒரு முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகின்றோம்: “இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் ஒருவர் தேவனையும் கிறிஸ்துவையும் மற்றும் வேதாகமத்தையும் நம்ப முடியுமா?” விசுவாசம் என்பது காலாவதியாகுவதில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துவதே எனது நோக்கமாகும். இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டிலும் ஒருவர் வேதாகம போதனைகளை விசுவாசிக்க முடியும்!

இதைப் பல வழிகளில் செயல்படுத்திக்காட்ட முடியும், ஆனால் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் விசுவாசம் கொள்வதென்பது அறிவுக்கு ஏற்படையது என்ற ஒரு சிந்தனையில் மட்டும் உங்களை வழி நடத்த நான் விரும்புகின்றேன். சத்தியமானது அறிவுடைமையால் மட்டும் ஒருபொழுதும் முழுமையாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட முடியாது; அதே வேளையில் ஒருவர் கிறிஸ்தவராகும்போது அவர் தர்க்க ரீதியாகவும் விவேகமாகவும் சிந்திப்பதை நிறுத்தி விட வேண்டும் என்று தேவன் எதிர்பார்ப்பதில்லை.

நமது பாடமானது ஒன்றுடன் ஒன்று இணைவு பெற்ற ஒரு தொடராக, சங்கிலி போலக் கட்டியமைக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் நமது பாடத்தை முடிக்கும்போது, தெளிவாய் விவரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இணைப்புக் கருத்தையும் நீங்கள் பின்னோக்கிப் பார்த்து, உங்கள் சொந்த விசுவாசத்தைச் சோதித்துக் கொள்ள முடியும். சில இடங்களில் நீங்கள், “நான் இவ்வளவு தூரமே செல்ல முடியும், இதற்கு அப்பால் நான் செல்ல முடியாது” என்று கூறலாம். உங்கள் “விசுவாச அளவானது” சரியாய்க் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கும். அந்தத் தகவலை உங்களுக்கு இந்த வெளியீட்டைக் கொடுத்தவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்; அது மேலும் படிப்பதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்துத் தரும்.

இப்பொழுது, நாம் நமது பாடக் கருத்தில் கவனம் செலுத்துவோம். இங்கு பலவகைப்பட்ட சிந்தனைகளைத் தொட்டு மட்டுமே பார்க்க முடியும், ஆனால் இந்த ஏற்பாடானது உதவிகரமாய் இருக்கும் என்று நான் நம்புகின்றேன்.

தேவன் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்று நம்புவது

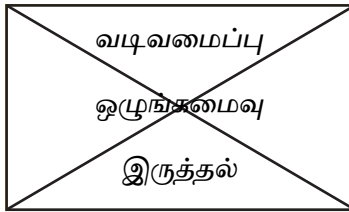
அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்

சங்கீதம் 14:1அ-வில் “தேவன் இல்லை என்று மதி கெட்டவன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறான்” என்று கூறப்படுகின்றது (சங். 53:1ஐயும் காணவும்). எழுத்தாளர் இவ்விடத்தில் புத்திக் குறைவைக் குறிப்பிடவில்லை, ஆனால் எந்த ஒரு மனிதரும் தன்னைச் சுற்றியுள்ள ஏராளமான எண்ணிக்கையான சாட்சியங்களைக் காணத் தம் கண்களைத் திறக்காத மதியீனத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார்.

சங்கீதம் 19:1ல், “வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது” என்று கூறுகின்றது. ரோமர் 1:20ல், “எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானது முதற் கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும்; ஆதலால் அவர்கள் போக்குச் சொல்ல இடமில்லை” என்று கூறப்படுகின்றது.

நான் சிறுவனாயிருந்தபோது, பேச்சாளர்கள் அடிக்கடி ஒரு எளிய விளக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார்கள். அவர்கள் தங்களின் கடியாரத்தை எடுத்துக் காண்பித்து, அந்தக் கடியாரமானது அதைச் செய்தவர் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பதை அறிவிப்பது போலவே, இந்த உலகத்தின் இருப்பும் கூட, இதை உண்டாக்கியவர் இருக்கின்றார் என்பதை அறிவிக்கின்றது. இந்த விளக்கமானது மிக சாதாரணமாகத் தோன்றக் கூடிய அளவுக்கு அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படுகின்றது - ஆனால் மக்கள் உணர்வதைக் காட்டிலும் இது மிகுந்த ஆழந்தறிவு உள்ளதாகும்.

தேவன் இருக்கின்றார் என்பதற்கான நீளமான ஒரு விவாதத்தை நான் ஏற்படுத்த வேண்டியிருந்தால், மூன்று அடுக்குகளினால் ஆன பிரமிடு வடிவமைப்பொன்றுடன் நான் தொடங்குவேன். அதன் அடிப்படைத் தரத்தை (1) இருத்தல் என்றும் அதற்கு அடுத்த தளத்தை (2) ஒழுங்கமைவு என்றும் மேல் தளத்தை (3) வடிவமைப்பு அல்லது நோக்கம் என்றும் பெயரிடுவேன்.

கடியார விளக்கத்தைப் பயன்படுத்தி நான் ஒவ்வொரு தளத்தையும் சுருக்கமாய் விளக்குவேன்:

இருத்தல்: கடியாரம் இருக்கின்றது. அது இங்கு இருக்கின்றது. அது இருப்பதென்பது ஒரு உண்மை நிலையாகும். அது எங்கிருந்தோ வந்ததாக இருக்க வேண்டும்.

ஒழுங்கமைவு: கடியாரம் இருக்கின்றது என்பது மட்டுமல்ல, அது ஒழுங்கமைவான வகையில் செயல்படுகின்றது. அது, பலவகையான பல்சக்கரங்கள், சக்கரங்கள், கம்பிச்சுருள்கள் மற்றும் பல பாகங்களை ஒன்று சேர்த்து, ஒரே அலகாகச் செயல்படும் வகையில் இணைவு பெற்றுள்ளது. அதன் எல்லாப் பாகங்களும் சரியாக வேலை செய்யும்வரை அது ஒழுங்கமைவான, அளவிடப்பட்ட வழியில் செயல்படுகின்றது.

வடிவமைப்பு: கடியாரமானது ஒழுங்கமைவான வகையில் செயல்படுவது மட்டுமின்றி, அவ்வாறு செயல்படுகையில் அது ஒரு நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றுகின்றது. யார் அதை உண்டாக்கியிருந்தாலும் சரி, அவர் அதற்கென்று ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டைத் தமது மனதில் கொண்டிருப்பார், மற்றும் பொதுவாக இந்த நோக்கத்தை அது நிறைவேற்றுகின்றது: அது நேரத்தைக் கூறுகின்றது.

இது போலவே, நாம் இந்த அண்டத்தை நோக்குகின்றோம், படைத்தவர் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்பதற்கான விவாதத்தின் முக்கியமான மூன்று கருத்துக்கள் பின்வருமாறு: (1) அண்டம் இருக்கின்றது. (2) மேலும், அது ஒழுங்கமைவான வகையில் இயங்குகின்றது; நாம் நமது கடியாரங்களை, தேவனுடைய வானத்தின் மாபெரும் மணிகாட்டு கருவியைக் கொண்டுதான் நேர்ப்படுத்திக் கொள்கின்றோம். (3) வடிவமைப்பு (நோக்கம்) என்பது புல்லின் ஒவ்வொரு இதழிலும், ஒவ்வொரு மரத்திலும் காணப்படுகின்றது.

தேவன் இருக்கின்றார் என்பதற்கெதிரான மிகப் பொதுவான விவாதங்கள் யாவும் உண்மையில், ஒழுங்கமைவு மற்றும் வடிவமைப்பு என்ற மேலிரண்டு தளங்களுக்கெதிரானவையாகத் தான் இருக்கின்றன. வெள்ளப் பெருக்குகள், கடுங் காற்று, பூமியதிர்ச்சிகள் அல்லது தங்கள் சொந்த வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட தனிப்பட்ட துன்பங்கள் போன்றவற்றைச் சிலர் சுட்டிக்காட்டக் கூடும். இவைகளின் காரணத்தினால் அவர், தேவன் இல்லை என்று முடிவு செய்கின்றார். ஆயினும் இது தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று அவசியமில்லை.¹

இந்த சிந்தனைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஆழமாய்ச் சோதித்துப் பார்ப்பதற்கு நேரம் நம்மை அனுமதிப்பதில்லை. ஆகவே இந்தப் பிரமிடின் அஸ்திபாரமாகிய “இருத்தல்” என்பதை நோக்கி நமது கவனத்தைத் திருப்புவோம்.

கடிகாரத்தின் விளக்கத்திற்கு நாம் திரும்புவோம். சேதமடைந்த ஒரு கடிகாரத்தை நீங்கள் நடைபாதையில் கண்டால் எப்படியிருக்கும்? அது கீழே போடப்பட்டது - மிதிக்கப்பட்டும் இருந்தது - என்று கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். அது சரியாக மணி காட்டுவதில்லை; அது இயங்குவதுமில்லை. இப்படியிருந்தாலும் கூட, அந்தக் கடிகாரத்தைச் செய்தவர் ஒருவர் இல்லை என்று அர்த்தமாகிவிடுமா? இல்லை, இன்னமும் அங்கு - தெளிவாகவும், தவற்றற வகையிலும் - அது பழுதடைந்த நிலை

யிலும் கூட சாட்சி இருக்கின்றது. கடியாரம் இன்னமும் இருக்கின்றது.

அது இருக்கிறதென்றால், அது எங்கிருந்து வந்தது?

இரண்டு விதமான இருத்தல்கள் மட்டுமே உள்ளன என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது: அவைகள் மனமும் பொருளும் ஆகும். ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து ஏதொன்றும் வர முடியாதாகையால், இவ்விரண்டில் ஒன்று நித்தியமானதாக இருந்து மற்றதை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும். மனமானது எப்பொழுதும் இருப்பதாக இருந்து, பொருளை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும், அல்லது பொருளானது எப்பொழுதும் இருப்பதாக இருந்து, மனதை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும். உயிரற்ற, சிந்தனையற்ற, ஒழுக்கமறியாத பொருளானது உயிருள்ள, சிந்தனையுள்ள, உணர்வுள்ள, ஒழுக்க உணர்வு பெற்ற மனதை உண்டாக்கியிருக்க முடியாது என்பதால், இது மற்றொரு வகையாகத்தான் இருக்க வேண்டும். நித்தியமான மனமானது, பொருளை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும்.

எனது நண்பர்களில் ஒருவரான ஜிம் வால்ட்ரன் அவர்கள் இதை விளக்கப்படுத்தினார். அவர் பாகிஸ்தானுக்குப் பறந்து செல்லும் விமானம் ஒன்றில் இருக்கையில், தாம் ஒரு ரஷ்யாக்காரருக்கு அருகில் அமர்ந்திருக்கக் கண்டார். அவர்கள் பேசத் தொடங்கினார்கள், விரைவிலேயே உரையாடலானது மத விஷயங்களுக்குத் திரும்பியது. இந்த உலகத்தைத் தேவன் படைத்தார் என்பதை ரஷ்யாக்காரரால் நம்ப முடியவில்லை. கடைசியில் அவரிடம் ஜிம், “ரஷ்யாவில் சிறு குழந்தைகள், களிமண் பொம்மைகள் செய்வதுண்டோ?” என்று கேட்டார். அம்மனிதர் ரஷ்யாவில் சிறு குழந்தைகள் களிமண் பொம்மைகள் செய்கின்றன என்று புன்முறுவலுடன் ஒப்புக் கொண்டார்.

ஜிம், “இது கவனிக்க ஆர்வமுள்ளதாகும், நான் வாழும் பகுதியிலும் குழந்தைகள் களிமண் பொம்மைகளைச் செய்கின்றார்கள். உண்மையில், உலகில் நான் சென்றுள்ள எல்லா இடங்களிலும் குழந்தைகள் களிமண் பொம்மைகளைச் செய்கின்றார்கள்: ஆனால் ஒரு காரியம் நான் கண்டதேயில்லை. களிமண் பொம்மையானது எவ்விடத்திலும் ஒரு சிறு குழந்தையைச் செய்ததை நான் பார்த்ததேயில்லை” என்று கூறினார்.

“மனம்” மற்றும் “பொருள்” ஆகியவற்றைப் பற்றிய கருத்தானது விரைவில் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. மனமானது, பொருளைக் கையாளும் மற்றும் பயன்படுத்தும் திறமை பெற்றதாக இருக்கின்றது. ஆனால் பொருளுக்கு, அத்திறமையில்லை: ஜிம், புன்சிரிப்போடு “குழந்தைகள் களிமண் பொம்மையைச் செய்கின்றன என்ற உண்மையை நம்புவது என்பது, களிமண் பொம்மைகள் குழந்தையை உண்டாக்குகின்றன என்பதைக் காட்டிலும் மிகவும் எளிதாக நம்பக் கூடிய கூற்றாகும் என்பதை நான் எனது சொந்த அனுபவத்தில் கண்டிருக்கின்றேன்” என்று கூறி முடித்தார்.

சில விஷயம் இருப்பதால், இச்சில விஷயம் எப்போதுமே இருக்கின்றன - ஏனென்றால் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து சில விஷயம் வரமுடியாது, இவ்வுலகமானது எப்போதும் இருந்துள்ளதா? அல்லது ஏதோ ஒருவேளையில் இது உண்டாக்கப்பட்டதா?

சில வருடங்களுக்கு முன்பு நான், “விரிவாகும் அண்டத்தில் தேவன் பற்றிய ஆதாரம்” என்ற தலைப்பில் நாற்பது பல்வகைத் துறை விஞ்ஞானிகளால் எழுதப்பட்ட ஒரு புத்தகத்தை மாபெரும் மகிழ்வுடன் படித்தேன். அதை எழுதியவர்களில் அநேகர், இந்த அண்டமானது “முடியும் நிலைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது” என்பதைக் காண்பிப்பதற்குத் தங்களின் பல்வகைத் துறைகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சி முடிவுகளை ஆதாரங்களாகப் பயன்படுத்தியிருந்தார்கள். அது எரிந்து முடிந்து அணையும் ஒரு நெருப்பிற்கும், சுற்றி நிற்கின்ற ஒரு பம்பரத்திற்கும், இன்னும் மற்ற பல விளக்கங்களுக்கும் ஒப்பிடப்பட்டது. அதை நீங்கள் எப்படிச் கூறினாலும், இரண்டு உண்மைகள் தெளிவாய் இருக்கின்றன: (1) இந்த அண்டமானது நித்தியமானதல்ல மற்றும் (2) ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் இதற்கு ஒரு தொடக்கம் இருந்துள்ளது.²

ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்து ஏதொன்றும் வர முடியாதாகையால், இந்த அண்டத்திற்குக் காரணமாக உள்ள போதுமான சக்தியொன்றைப் பற்றிய எண்ணத்தை இக்கருத்து நமக்கு விட்டுச் செல்கின்றது. இச்சக்தியானது ஒரு வகையான நித்தியமனமாக - வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், தேவனாக - இருக்க வேண்டும்.

உங்களைச் சுற்றிலும் பாருங்கள். நீங்கள் வாழும் வீடு தானாக ஏற்பட்டதா? எபிரெயர் 3:4 வசனமானது இக்கருத்தை மிகச் சிறப்பாகச் சுருக்கிக் கூறுகின்றது: “ஏனெனில், எந்த வீடும் ஒருவனால் உண்டாக்கப்படும்; எல்லாவற்றையும் உண்டு பண்ணினவர் தேவன்.”³

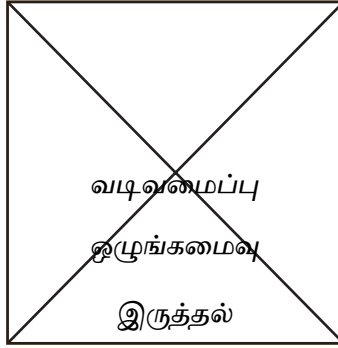
தேவன் ஒவ்வொன்றையும் படைத்தார்

என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்

இந்த அண்டமானது படைக்கப் பட்டிருப்பதால், இதைப் படைத்தவர் ஒருவர் இருக்கின்றார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும் என்பதற்கான தவற்றை அடையாளங்களை நாம் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றோம். இப்பொழுது நாம், நமது சிந்தனையைச் சுற்றித் திருப்பி, வேறொரு திசையிலிருந்து இதை நோக்குவோம்: இந்த சிருஷ்டிகர் உண்மையிலேயே இந்த அண்டத்தைப் படைத்துள்ளார். இது தற்செயலாக ஏற்பட்டதில்லை. இது படைக்கப்பட்டது; இது உத்தரவிடப்பட்டது; இது வடிவமைக்கப்பட்டது.

நாம் விஷயத்தின் மையப்பகுதிக்குச் செல்வோம். தேவன் ஒவ்வொன்றையும் படைத்தார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையது என்றால், தேவனே மனிதனைப் படைத்தார் - தேவனே உங்களையும் என்னையும் படைத்தார் - என்று நம்புவதும் அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்.

சற்று முன்பு நான் பிரமிடை உங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திய போது, மனிதனுக்கென்று இந்த “ஆதாரங்களை” நடைமுறைப் படுத்துவதை விட்டு நான் விலகியிருந்தேன். ஆயினும், நான் பேசுகின்ற இவ்விஷயத்திற்கு மனிதனே மிகச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு என்று நான் கருதுகின்றேன்.

உங்களையே நீங்கள் உற்றுப் பார்க்கச் சற்று நேரம் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். மனித உடலைப் போன்ற இயந்திரம் வேறெதுவும் இல்லை. மனிதக் கையைப் போன்ற இயந்திரம் வேறெதுவும் இல்லை.⁴ மனிதனின் கண்ணைப் போன்ற புகைப்படக் கருவி வேறு எதுவும் இல்லை. மனிதனின் இருதயத்தைப் போன்ற ஏற்றுக் குழாய் வேறெதுவும் இல்லை. தானே குளிர்விக்கும், தானே குணமடையும் மனிதத் தோலைப் போன்ற கட்டிவைக்கும் ஏற்பாடு வேறு எதுவும் இல்லை. மனிதனின் உள் உறுப்புக்கள் போன்ற தொழிற்சாலை எதுவும் இல்லை. தாவீதின் வார்த்தைகளில், “நான் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமாய் உண்டாக்கப் பட்டபடியால்” (சங். 139:14) என்றுள்ளது.

மனித மனத்தை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வியப்படையச் செய்யும் கணணிகளின் காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்; ஆனாலும் கூட, புதுடில்லி நகரத்தில் உள்ள வானளாவிய கட்டிடங்கள் ஒவ்வொன்றையும் அடுக்கி வைக்கக் கூடிய பெரிய அளவு கணணி ஒன்றை உங்களால் செய்ய முடியுமென்றால், அக்கணணியானது ஒரு சிறு குழந்தையின் மூளையில் உள்ள சக்தி, இயல்பு, திறமை அல்லது படைப்பாற்றல் இவைகளின் தொடக்கத்தைக் கூட அணுக முடியாது.

நாம் தாழ்ந்த உயிரினங்களில் இருந்து பரிணாமம் பெற்றதாகப் பரிணாமக்கொள்கை கூறுகின்றது. அந்தக் கொள்கையின்படி, இந்தத் தரத்தில் இருந்த விலங்குகளுடன் போட்டியிடும் அளவுக்கு போதிய பலம் அல்லது வேகம் அல்லது பெரிய உருவம் ஆகியவை நம்மிடம் இல்லாதிருந்ததால், தற்செயலாக நாம் மனம் என்ற ஒன்றைப் பெற்றுக் கொண்டோம் என்று கருத்து நிலவுகின்றது - ஆயினும் நமது மூளைகளின் சக்தியில் மிகச் சிறிய சதவிகிதத்தையே இதுவரையிலும் நாம் பயன்படுத்தியிருக்கின்றோம் என்பதே உண்மையாகும். மனித குலத்தின் முன்னேற்றமானது எந்த ஒரு “தொடர் வாழ்க்கை” கொள்கையாலும் விளக்கிக் கூறப்பட முடியாது. தேவன் நமக்கு நமது மனங்களைக் கொடுத்தார் என்பதே எளிமையான உண்மையாகும்; சிந்தனையுள்ள ஒருவர்தான் சிந்திக்கும் நம்மைப் படைத்திருக்கின்றார்.

நான் மறுபடியும் கூறுகின்றேன்: தேவன் மனிதனைப் படைத்தார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையது. மனிதக் குரங்கு போன்ற உயிரினத்தின் சாயலில் நாம் உண்டானோம் என்பதை நம்புவதைக் காட்டிலும், நாம் தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டோம் என்று நம்புவது அறிவுக்கு மிகமிக ஏற்புடையதாகும் (ஆதி. 1:26)!

தேவன் மனிதனுக்கு ஒரு வெளிப்படுத்துதலைக் கொடுத்தார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்

தேவன் இந்த உலகத்தைப் படைத்திருந்தாரென்றால், மனிதர் எங்கிருந்து வந்தார், அவர் ஏன் இங்கிருக்கின்றார் மற்றும் வாழ்க்கை என்பது எதைப் பற்றியது போன்றவைகளின் தகவலைத் தேவன் மனிதருக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு நாள் நீங்கள் உங்கள் வீட்டிற்கு வருகையில், வீட்டின் முற்றத்தில் பெரிய, பளபளப்பான இயந்திரம் ஒன்று இருக்கின்றது என்று கற்பனை செய்து கொள்ளுங்கள். அது சிக்கலான வடிவமைப்புடன், அழகாகக் கருவியாக்கப்பட்டு, மிக முன்னேறிய கண்டு பிடிப்புகள் உள்ளதாய் இருக்கின்றது; அது முக்கியமான செயல் ஒன்றிற்காகவே வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. ஆயினும், அதன் நோக்கங்கள் பற்றிய ஆதாரமோ, அறிவுறுத்தல் பிரதிகளோ ஒன்றும் இல்லை, அந்த இயந்திரத்தின் மீதும் தகவல்கள் எதுவும் அச்சிடப்படவில்லை. அந்தக் கருவியானது எதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டது என்பதை ஒருபொழுதும் உங்களால் கண்டறியமுடியவில்லை என்று வைத்துக் கொள்வோம். அப்பொழுது நீங்கள் அநேகமாகப் பின்வரும் இரு முடிவுகளில் ஏதாவதொன்றை அடைவீர்கள்: (1) அதை உண்டாக்கியவர் அதன் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துமுன் மரணமடைந்திருக்க வேண்டும், அல்லது (2) அதை உண்டாக்கியவர் பித்துப் பிடித்தவராயிருக்க வேண்டும்.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள - மனிதனால் உண்டாக்கப்பட்ட எந்த ஒரு இயந்திரத்தைக் காட்டிலும் நுட்பமானதாகவும், சிக்கல் உள்ளதாகவும் இருக்கின்ற - இந்த உலகத்தைப் பார்க்கும்போது, இதை உண்டாக்கியவர் நமக்கு வாழ்க்கையைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லியிருந்ததில்லை என்றால் அவர் இறந்திருக்கவோ அல்லது பித்தமுள்ளவராயிருக்கவோ வேண்டுமென்றுதான் நாமும் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். தேவன் இவ்விரு வகையிலும் அடங்குவதில்லை! ஆகவே அவர் தகவல் அளித்துள்ளார் என்று முடிவு செய்கின்றோம், எபிரெயர் 1:1, 2ல் உள்ள திறவுகோல் வசனமானது முற்றிலும் அறிவுக்கு ஏற்புடையதாக இருக்கின்றது: “தேவன் ... திருவுளம்பற்றினார் ...”

தேவன் நம்முடன் தகவல் தொடர்பு கொண்டிருப்பாரென்றால், தர அளவைகள் சில உள்ளன என்றும், சரியானவை மற்றும் தவறானவை என்பவைகள் உள்ளன என்றும் அர்த்தமாகின்றது. மனிதன் தனக்குத் தானே

தர அளவையாய் இருப்பதில்லை. வேதாகமம், “மனுஷனுடைய வழி அவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும், தன் நடைகளை நடத்துவது நடக்கிறவனாலே ஆகிறதல்லவென்றும்” (எரே. 10:23) கூறுகின்றது.

அந்தத் தகவல் தொடர்பு என்ன? இன்றைய நாட்களில் பல புத்தகங்கள் உயர் சக்தியொன்றினால் ஏவுதல் பெற்றதாக உரிமை கோரிக்கொள்கின்றன - அவைகள் எல்லாமே பல கருத்துக்களில் மற்றவைகளில் இருந்து ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்றன. தேவனுடைய வெளிப்படுத்துதலை நாம் மிகத்தெளிவாகக் காண்பிக்க வேண்டியது தேவை. நமது சிந்தனையை இன்னும் ஒரு படி உயர்த்திச் செல்லுவோம்: வேதாகமம்தான் தேவன் மனிதருக்கு வெளிப்படுத்தியது என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையது.

வேதாகமத்தின் ஏவுதலைச் சுட்டிக்காட்ட எண்ணிலடங்காத ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன, அவைகளில் சில: ஒருமைப்பாடு, பழம் பண்பு, நவீனப் பண்பு, வரலாற்று மற்றும் புவியியல் சார்ந்தவைகளில் மிகச் சரியான தன்மை, நியாயமான தன்மை, செல்வாக்கு, அழிக்கப்பட முடியாமை, நிறைவேறிய தீர்க்க தரிசனம் இன்னும் மற்றவை. நமது கால வரையறையின் காரணமாக, நாம் ஏற்கனவே தொடங்கிய சிந்தனை வரிசையிலேயே நிலைத்திருப்போம். இதைக் கவனியுங்கள்: தேவன் உலகத்தைப் படைத்திருந்தால், அவர் மனிதனை இவ்வுலகத்தில் வைத்திருந்தால், அவர் மனிதருக்கு ஒரு வெளிப்படுத்துதலைக் கொடுத்திருந்தால், தேவனுடைய உலகத்தில் மனிதர் வாழ்வதற்கு அந்த வெளிப்படுத்துதலானது மிகவும் ஏற்றதாகும் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்றதாயிருக்கும்ல்லவா?⁵

இந்த உலகம் முழுவதையும் பாருங்கள். எந்த நாடுகள் அதிக வளமுடையதாயிருக்கின்றன, எங்கு மனிதரின் தேவைகள் போதுமான அளவு பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன, எங்கு மனித உயிரானது அதிக மரியாதை மற்றும் பாதுகாப்பைப் பெறுகின்றது என்பதைக் கண்டறியுங்கள். அந்த நாடுகளில் குறைந்தபட்சம் கடந்த காலத்திலாவது - வேதாகமம் அதிகமான செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை நீங்கள் காண்பீர்கள்.⁶

பவுலின் வார்த்தைகள் உண்மையானவையென்று உலகம் முழுவதிலும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன: “வேத வாக்கியங்களெல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ் செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள் உபதேசத்துக்கும், கடிந்து கொள்ளுதலுக்கும், சீர்திருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது” (2 தீமோ. 3:16, 17).

வேதாகமம் ஏவப்பட்டது என்பதற்கு அதற்குள்ளாகவே கட்டமைக்கப்பட்ட ஆதாரம் உள்ளது. வேதாகமம் தேவனிடத்திலிருந்துதான் வந்தது என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதில் உங்களுக்குப் பிரச்சனைகள் இருந்தால், அப்புத்தகத்தை நன்கு படித்து அதைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். பவுல், “ஆகையால் விசுவாசம் கேள்வியினாலே வரும், கேள்வி தேவனுடைய வசனத்தினாலே வரும்” (ரோமர் 10:17) என்று கூறினார்.

இதை விளக்கப்படுத்துவதற்கு, நான் திருடர்களுக்குப் பயப்

படுவதாகவும், எனவே தலையணையின் அடியில் ஒரு துப்பாக்கியை வைத்திருப்பதாகவும் கற்பனை செய்து கொள்வோம். மற்றும், நான் ஒரு இரவில் விழித்துப் பார்க்கையில் ஒரு நபர் எனது வீட்டினுள் புகுந்திருப்பதைக் காண்கின்றேன் என்றும் கற்பனை செய்து கொள்வோம். நான் எனது துப்பாக்கியின் சக்தியை அந்நபரின் மனதில் ஆழப்பதியச் செய்து அவரைப் பயமுறுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகின்றேன். நான் என்ன செய்யக் கூடும்?

குறைந்தபட்சம் நான் இரண்டு அணுகுமுறைகளை மேற் கொள்ள முடியும். நான் விளக்குகளை எரியச் செய்து விட்டு, அந்நபரிடத்தில் எனது துப்பாக்கியை காட்டி, “இந்தத் துப்பாக்கியைப் பார்த்தாயா? இதில் வெற்றுக் குழல் ஒன்றுள்ளது. அதன் முடிவில் ஒரு குண்டு பொருத்தப் பட்டுள்ளது. அந்தக் குண்டில் வெடிக்கும் மூடியுடன் துப்பாக்கி மருந்தும், முடிவில் ஒரு காரீய உருண்டையும் இருக்கின்றது. நான் இந்த விசையை இழுத்தால், அது உள்ளிருக்கும் சக்தியைப் பின்பகுதி நோக்கி இயக்கி, பின்பு அச்சத்தியானது குண்டினுடைய பின்பகுதியில் வலுவாகத் தாக்கி, துப்பாக்கி மருந்தை வெடிக்கச் செய்து காரீய குண்டினை குழாய் மூலமாக வெளிச் செலுத்தும். உன்னை நோக்கி நான் அதைத் திருப்பினால், பிறகு அது குழாயை விட்டு மாபெரும் வேகத்துடன் வெளியேறி, உனது உடலில் ஒரு பெரிய துளையிடும்” என்று கூறலாம்!

இதற்கு மாறாக, காற்றில் சில முறை நான் சுடலாம்! இது மிகவும் பயன் அளிக்க வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது!

வேதாகமத்தைப் பற்றி நாம் அதிகமாய்ப் பேசலாம், ஆனால் வேதாகமமானது வல்லமையுள்ளது என்பதை நாம் மனதில் வைக்க வேண்டும். அது, “ஜீவனும் வல்லமையும் உள்ளதாயும், இருபுறமும் கருக்குள்ள எந்தப் பட்டயத்திலும் கருக்கானதாயும்” இருக்கின்றது (எபி. 4:12). தனி நபரின் வாழ்க்கைச் சக்கரங்கள், நாடுகள், இனங்கள் மற்றும் சரித்திர வரலாற்றின் ஓட்டம் ஆகியவற்றை இது மாற்றியிருக்கின்றது.

வேதாகமம் தேவனிடத்திலிருந்தே வந்தது என்பதற்கு நிறைவான ஆதாரம் வேண்டுமென்றால், உங்கள் வாழ்வில் அதற்கு (வேதாகமத்திற்கு) ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்துப் பாருங்கள். அதை வாசியுங்கள், அதைப் படியுங்கள் (உண்மையாக அதைப் படியுங்கள் என்று நான் அர்த்தப் படுத்துகின்றேன்). அதை உங்கள் வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்துங்கள். அப்பொழுது நீங்கள் J.B. பிலிப்ஸ் அவர்கள் கூறியபடி, அது “சக்தியத்தின் வளையமாய்” இருப்பதைக் காண்பீர்கள்!

**தேவன் மனிதரில் அன்புகூருகின்றார் என்றும் அவர்
மனிதருக்கு உதவ விரும்புகின்றார் என்றும்
நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்**

இந்த உலகத்தைச் சுற்றிலும் நாம் கண்ணோக்குகையில், தேவன் நமது சொந்தமான தேவனாக இருக்கின்றார் என்றும், அவர் நமது தேவைகள்

ஓவ்வொன்றைப்பற்றியும் கவலைப் படுகின்றார் என்ற உண்மையை நமது மனங்களில் ஆழப்பதிய வைக்க முடியாமல் இருக்கக் கூடாமல் போகிறது. நான் அதை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருக்கும்பொழுதும், தேவன் உறுதியாகவே நம்மில் அன்புகூருகின்றார் என்பது தெளிவாகும்.

தேவன் இவ்வுலகை - மாம்சத்தின் தேவைகளை மட்டும் நிறைவு செய்யும்படி - கண்டிப்புடன் செயல்படக் கூடியதாகப் படைத்திருக்கலாம், ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யவில்லை. அவர் அதை அழகானதாகப் படைத்தார். அவர் மலர்களைப் படைத்தார். பல வண்ணப் பறவைகளைப் படைத்தார். அவர் படைத்த ஓவ்வொன்றும் “நன்றாயிருந்தது” (ஆதி. 1:31).

ஏதேன் தோட்டத்தில் தேவன் (1) “பார்வைக்கு அழகும்” மற்றும் (2) “புசிப்புக்கு நலமும்” (ஆதி. 2:9) நிறைந்த சகல மரங்களையும் வைத்தார். மனிதனுக்கு “ஏற்ற துணை” ஒன்றைப் படைத்த போது, குழந்தைபெறும் வல்லமை கொண்ட மாமிசத்துண்டு ஒன்றைப் படைத்திருக்க முடியும், அதற்கு மாறாக அவர், மனித வாழ்க்கையைக் கிருபையுள்ளதாகக் ஒரு அழகிய சிருஷ்டியை உருவாக்கினார்.

மனிதரின் தேவைகளை நாம் நினைக்கையில், நிறைவாக நாம் ஒழுக்க ரீதியான அல்லது ஆவிக்குரிய தேவைகளுக்கு வருகின்றோம். ஓவ்வொரு நபரும் எப்பொழுதாவது ஒரு வேளையில் ஆவிக்குரிய ஆசைகளை உணர்ந்திருப்பாரல்லவா? தேவனுடைய தர அளவையினின்று தான் ஒருபொழுதும் விழுந்து போனதில்லை என்று சொல்ல எவரொரு வராலாவது முடியுமா? ஓவ்வொரு நபரும் ஏதாவது ஒரு நேரத்தில் உதவியற்றவராய் உணர்ந்து, தம்மைவிடப் பெரியவர் ஒருவர் தேவையென்று உணர்ந்ததில்லையா? “எல்லாரும் பாவம் செய்து தேவ மகிமையற்றவர்களாகி” (ரோமர் 3:23) என்று வேதாகமம் கூறுகின்றது.

தேவனுடைய அன்பு மற்றும் அக்கறையைப் பற்றி அறிந்த பிறகு நாம், தேவன் நமக்கென்று அருளிச் செய்துள்ள ஆவிக்குரிய நன்மைகளைப் பற்றிப் படிக்கும்போது வியப்படைவதில்லை. அவர் தம்முடைய குமாரனுடைய நபர்த்துவத்தில் நமது பாவங்களுக்கான தண்டனையை ஏற்றுக் கொண்டு, நமக்கு இயேசுவின் மூலமாக ஆவிக்குரிய உதவியைத் தொடர்ந்து அருளுகின்றார். தேவனுடைய அன்பின் வெளிச்சத்தில் பின்வரும் வசனப்பகுதிகள் போன்றவை அறிவுக்கு ஏற்புடையவை என்று நான் எளிமையாகக் கூற முடியும்:

தேவன், தம்முடைய ஒரே பேறான குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எனோ அவன் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு, அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார் (யோவா. 3:16).

... கிறிஸ்துவானவர் வேதவாக்கியங்களின்படி நமது பாவங்களுக்காக மரித்து, அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, வேதவாக்கியங்களின்படி மூன்றாம் நாளில் உயிர்த்தெழுந்து (1 கொரி. 15:3, 4).

வானங்களின் வழியாய்ப் பரலோகத்திற்குப் போன

தேவகுமாரனாகிய இயேசு என்னும் மகா பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு இருக்கிறபடியால் ... ஆதலால், நாம் இரக்கத்தைப் பெறவும், ஏற்ற சமயத்தில் சகாயஞ் செய்யும் கிருபையை அடையவும், தைரியமாய்க் கிருபாசனத்தண்டையிலே சேரக் கடவோம் (எபி. 4:14-16).

தேவன் ஒரு பதில்செயலை எதிர்பார்க்கின்றார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்

தேவன் நமது ஆவிக்குரிய நலன்களை அருளியிருந்தாலும், அவர் நம்மை எந்திர மனிதர்களாக ஏற்படுத்தவில்லை. நாம் கீழ்ப்படிவதற்கான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்திருக்கின்ற அவர், நமக்கு சுதந்திரமான சித்தத்தையும் கொடுத்திருக்கின்றார். அவர் நம்மை சுதந்திரமான ஒழுக்கத்தின் முகவர்களாக ஏற்படுத்தியுள்ளார்; நாம் தேர்வு செய்யும் உரிமை பெற்றவர்களாயிருக்கின்றோம். நாம் விசுவாசிக்க முடியும் அல்லது நாம் விசுவாசியாமலும் போக முடியும். நாம் கீழ்ப்படிய முடியும், அல்லது நாம் கீழ்ப்படியாமலும் போக முடியும். நாம் அன்பு காட்ட முடியும், அல்லது நாம் வெறுக்க முடியும்.

விசுவாசத்தின் அடிப்படைக்கான சாட்சியத்தைத் தேவன் நமக்குக் கொடுத்திருக்கின்றார். அவர் தமது அன்பை எண்ணற்ற வழிகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். விசுவாசம், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் அன்பு என்ற பதில்செயலை அவர் நம்மிடத்திலிருந்து விரும்பினால் அது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாய் இருக்கின்றதா?

- விசுவாசம்: எபிரெயர் 11:6ல், “விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது கூடாத காரியம்; ஏனென்றால், தேவனிடத்தில் சேருகிறவன் அவர் உண்டென்றும், அவர் தம்மைத் தேடுகிறவர்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறவரென்றும் விசுவாசிக்க வேண்டும்” எனப்படுகின்றது.
- கீழ்ப்படிதல்: எபிரெயர் 5:9ல், “தாம் பூரணரான பின்பு, தமக்குக் கீழ்ப்படிகிற யாவரும் நித்திய இரட்சிப்பை அடைவதற்குக் காரணராகி” எனப்படுகின்றது.
- அன்பு: 1 யோவான் 4:8ல், “அன்பில்லாதவன் தேவனை அறியான்; தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்” எனப்படுகின்றது.

தேவன் நம்மை எந்திர மனிதர்களாய் ஏற்படுத்தவில்லை, ஏனென்றால் எந்திர மனிதர்களின் பதில்செயலானது இயக்கப்படுவதாக, தானாக செய்வதாக, அர்த்தமற்றதாக இருக்கின்றது. இதற்கு முரண்பட்ட வகையில், சுதந்திரமான எண்ணமுள்ளவர்களின் பதில்செயலானது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கின்றது.

தேவன் நமக்குச் செய்திருக்கின்ற ஒவ்வொன்றையும் நாம் கவனிக்கும் பொழுது, கலாத்தியர் 5:6ல் “அன்பினால் கிரியை செய்கிற விசுவாசம்” என்று சுருக்கமாய்க் கூறப்பட்டுள்ள பதில்செயலை அவர் விரும்புகின்றார் - மற்றும்

எதிர்பார்க்கின்றார் - என்பது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்.

இந்த கலந்துரையாடலானது மாபெரும் வகையில் விரிவாக்கப்பட முடியும், ஏனென்றால், தேவனால் விரும்பப்படுகின்ற - மற்றும் கேட்கப்படுகின்ற இந்த பதில்செயல் பற்றிய திட்டமான கற்பித்தல்கள் புதிய ஏற்பாட்டில் நிறைந்துள்ளது. இருந்தாலும் நாம் நமது சிந்தனை வரிசையின் கடைசி ஒரு “இணைப்பை” பார்த்து, இப்பாடத்தை முடித்துக் கொள்வோம்.

மனிதர்களைக் கணக்கொப்புவிக்கும்படி

தேவன் ஒரு நாளில் அழைப்பார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்

வாழ்க்கையென்பது இங்குள்ளது மட்டுமல்ல என்பதற்கான சுட்டிக்காட்டுதல்களை நம்மைச் சுற்றிலும் நாம் காண்கின்றோம். ஒவ்வொரு இனமும் அழியாமையைப் பற்றிய கருத்தொன்றைப் பிறவியிலேயே பெற்றுள்ளதாயிருக்கின்றது. உண்மையான தேவனை விட்டு வெகு தொலைவில் இருப்பவர்கள் கூட இந்த வாழ்க்கைக்கு அப்பால் உள்ள ஒரு வாழ்க்கையைப் பற்றிய கருத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.⁷

வரப்போகின்ற வாழ்வைப் பற்றிக் கருதுகையில், இந்த வாழ்வில் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவைகளை எப்படிப் பயன்படுத்தினோம் என்று கணக்கு ஒப்புவிக்கும்படி தேவன் நம்மை அழைப்பார் என்று நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்: நமக்கு ஆசீர்வாதங்கள், வாய்ப்புகள் மற்றும் அறைகூவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. “மேலும் உக்கிராணக்காரன் உண்மையுள்ளவனென்று காணப்படுவது அவனுக்கு அவசியமாம்” (1 கொரி. 4:2) என்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது.

கணக்கொப்புவிக்கும் காலத்தை வேதாகமம் “நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்” என்று அழைக்கின்றது. எபிரெயர் 9:27ல், “ஒரேதரம் மரிப்பதும், பின்பு நியாயத்தீர்ப்படைவதும் மனுஷருக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியே” என்று கூறப்படுகின்றது.

நியாயத்தீர்ப்பு என்ற கருத்தானது அறிவுக்கு ஏற்புடையதென்று நான் நம்புகின்றேன். இந்த வாழ்க்கையில் அடிக்கடி “புத்தகக் கணக்குகள் நேராவதில்லை.” துன்மார்க்கர் பெரும்பாலும் சுகமாய் வாழ்கின்றார்கள்; நல்லவர்கள் பெரும்பாலும் நசுக்கப்படுகின்றார்கள். குற்றவாளிகள் அடிக்கடி விடுதலை பெறுகின்றார்கள், ஒன்றுமறியாதவர்கள் உபத்திரவப்படுகின்றார்கள். தேவன் இருக்கிறார் என்றால் நிச்சயமாகவே ஒரு நாளில் தப்பானவைகள் சரியாக்கப்பட்டு, நியாயமான வழியில் முடிவு செய்யப்படும் என்பது ஏற்புடையதாயிருக்கிறது.

“நம்மில் ஒவ்வொருவனும் தன்னைக் குறித்துத் தேவனுக்குக் கணக்கொப்புவிக்கும்” (ரோமர் 14:12) நாளிலே நீங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக நிற்க வேண்டும் என்று இது அர்த்தப்படுத்துகின்றது.

முடிவுரை

நமது சிந்தனைச் சங்கிலியின் “கண்ணிகள்” பின்வருமாறு: கீழ்க்கண்டவற்றை நம்புவது அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும்:

- தேவன் ஒருவர் இருக்கின்றார்.
- அவரே ஒவ்வொன்றையும் - விசேஷமாக மனிதனை - படைத்தவர்.
- அவர் மனிதருக்கு வெளிப்பாடு ஒன்றைக் கொடுத்தார் - வேதாகமமே அவ்வெளிப்பாடாகும்.
- அவர் மனிதரில் அன்புகூர்ந்து, உதவுகின்றார் - கிறிஸ்துவின் மூலம் ஆவிக்குரிய வழியில் உதவுகின்றார்.
- அவர் ஒரு பதில்செயலை விரும்புகின்றார், எதிர்பார்க்கின்றார்.
- கடைசியில் மனிதர் தமது சரீர மற்றும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் தமது வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்திய விதம் பற்றிக் கணக்கொப்புவிக்க தேவனுக்கு முன்பாக அழைக்கப் படுவார்.

அந்த நாளுக்கு ஆயத்தமாவதற்குச் சமீபத்தில் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கின்றீர்கள்?

இந்தப்பாடத்தை நாம் முடிக்கையில், இப்பொழுது இயேசுவின் கேள்விக்கு மறுபடியும் திரும்புவோம்: “மனுஷ குமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” ஆயினும் நாம் இந்தக் கேள்வியை நமக்குரியதாக்குவோம்: “மனுஷகுமாரன் வரும்போது உங்கள் இருதயத்திலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?” இது உங்களுக்கான கேள்வியின் மிக முக்கியமான அம்சமாக இருக்கின்றது.

“விசுவாசிக்கின்றேன் ஆண்டவரே, என் அவிசுவாசம் நீங்கும்படி உதவி செய்யும்” (மாற். 9:24) என்று சத்தமிட்டுச் சொன்ன மனிதனைப்போன்ற நிலையில் நீங்கள் உங்களைக் காணலாம். வேதக்கல்வி ரீதியாகவோ அல்லது உங்கள் வாழ்வைக் கர்த்தருக்கு முழுமையாக ஒப்புக்கொடுக்கப் போதுமான அளவாகவோ இல்லாது, விசுவாசக் குறைவு உங்களிடத்தில் காணப்பட்டால், வேதாகமத்தை வாசித்து, படித்து அதற்குக் கீழ்ப்படியும்படி நான் உங்களை வற்புறுத்துகின்றேன் - அதன் மூலம் கர்த்தர் வரும்போது உங்களிடத்தில் அன்பினால் கிரியைச் செய்யும் விசுவாசத்தை அவர் காண்பாராக!

குறிப்புகள்

¹ஒழுங்கமைவு மற்றும் வடிவமைப்பு ஆகியவைகளினாலேயே முக்கியமாக நமது உலகம் அமைந்துள்ளது. “பொல்லாங்கின் பிரச்சனையை” நாம் கலந்துரையாடும் போது, விசுவாசமற்றவர் “நன்மையின் பிரச்சனை” என்பதை விளக்க வேண்டிய மாபெரும் அறைகூவலை ஏற்க வேண்டியதாகின்றது. ²இந்த அண்டமானது குறிப்பிட்ட கால

இடைவெளியில் தன்னைத்தானே புதுப்பித்துக் கொள்ளுகின்றது என்ற “சுழற்சி” கொள்கையொன்று உண்டென்று உணர்கின்றேன். ஆனால் அறியப்பட்டுள்ள விஞ்ஞான உண்மைகளுக்கு எதிராக இக்கொள்கை இருப்பதால் இது ஆதரவுற்ற கொள்கையாக உள்ளது. ³இந்த வசீகரமான சிந்தனையை முழுமையாக கலந்துரையாட நேரம் இல்லை. தேவனுக்கான சாட்சியம் என்ற நூலில் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர், நமது புரிந்து கொள்ளுதலானது ஒவ்வொன்றும் இயற்கையானதே, கற்றுக் கொள்ளப்படுவதல்ல என்று குறிப்பிட்டார். ஒவ்வொரு குழந்தையும், “அது எங்கிருந்து வந்தது? யார் அதை உண்டாக்கியது?” என்றே கேட்கின்றது. ⁴சமீபத்தில் நான் பார்த்த தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சியொன்றில் நூறாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் செலவில் உருவான இயந்திரம் ஒன்று காட்டப்பட்டது. அந்த இயந்திரத்தை இயக்குவதற்கு மிகுந்த பயிற்சியும் அனுபவமும் தேவையாயிருந்தது, ஆயினும் அது ஒரே ஒரு நோக்கத்தை மட்டுமே நிறைவேற்றியது, அதாவது கதிரியக்கப் பொருட்களுள்ள, உடையக்கூடிய கொள்கலன்களைக் கையாளுதல். வேறுவார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், மனிதக் கையின் செயல்களில் ஒன்றை மட்டுமே அதனால் நிறைவேற்ற முடிந்தது. ⁵நித்தியத்திற்கான வழியில் இவ்வுலகம் என்பது ஒரு இடை நிற்குமிடம் மட்டுமே என்று வேதாகமம் நமக்குக் கூறுகின்றது; ஆனால் நாம் இங்கிருக்கையில் வேதாகமம் நமக்கு “முழு நிறைவான வாழ்வை” கொடுக்கின்றது என்ற உண்மை இன்னமும் நிலைநிற்கின்றது. ⁶இந்த நாடுகள் பலவற்றில், வேதாகமம் இப்பொழுது அதிக செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதில்லை. ஆயினும், வாழ்க்கையின் தத்துவங்கள் உருவாக்கப்பட்ட போது, நாட்டிற்கான வழி நடத்துதல்கள் நிலைநாட்டப்பட்ட ஆதி நாட்களில் வேதாகமம் அங்கு செல்வாக்குடையதாய் இருந்ததால், இந்தக் கூற்று உண்மையாக உள்ளது. ⁷மரித்தவர்கள் தங்களின் மறுவாழ்க்கையில் பயன்படுத்துவதற்கென்று உணவையும் மற்ற பொருட்களையும் கல்லறையில் வைப்பவர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள்.